

РЕШЕНИЕ

№ 239

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: А. Захариева

Членове: Аделина И.а
Мила П. Лазарова

при участието на секретаря Теодора Цв. Стоянова
в присъствието на прокурора М. К. Б.

като разглежда докладваното от А. Захариева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20241100601254 по описа за 2024 година

Производството по делото е по реда на Глава XXI от НПК.

С присъда от 21.11.2023г. по нохд №1249/2021г. на СРС, НО, 19 състав, подсъдимият И. С. Р. е признат за виновен и осъден на основаА.е чл.195,ал.1, т.3 и т.4 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 вр. чл. 54 от НК на наказА.е „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, като на основаА.е чл.69, ал.1 вр. чл.66,ал.1 от НК изпълнението на наказА.ето е отложено за срок от две години.

На основаА.е чл.189,ал.3 от НПК подсъдимият Р. е осъден да заплати разноските по делото.

Срещу присъдата е постъпила, в срока по чл.319 от НПК, жалбата от защитата на подсъдимия с искане същата да бъде отменена като неправилна и незаконосъобразна и въззивният съд да постанови нова, с която да признае подсъдимият за невиновен и да го оправдае по повдигнатото му обвинение. След запознаване с мотивите към присъдата е постъпило допълнение към жалбата, в което се твърди, че не са налице категорични доказателства подсъдимият да е извършил деянието, тъй като свидетелските показА.я на С. и Р. са противоречиви и не позволяват чрез тях да се изяснят факти от значение за предмета на делото. Посочва се също, че

първата инстанция е постановила акта си въз основа на негодни доказателства. Липсва задълбочен анализ на събрА.те доказателства, поради което защитата счита, че са допуснати нарушение на съдопроизводствените правила.

В хода на съдебното производство пред въззивната инстанция защитникът на подс. Р. поддържа жалбата и допълнението към нея по изложените в тях съображения. Счита, че проверявА.ят съд не е извършил пълна проверка и подробен анализ на събрА.я по делото доказателствен материал, поради което е достигнал до неправилни правни изводи и оттам до неправилно приложение на закона. Отправя молба въззивният съд да отмени обжалваната присъда и да признае подсъдимия за невиновен по повдигнатото му обвинение.

Подсъдимият Р. поддържа казаното от защитника му.

Представителят на прокуратурата пледира жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна, а обжалвА.ят съдебен акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Твърди се, че установената от районния съд фактическа обстановка се подкрепя от събрА.те и проверени по делото доказателствени материали. Сочи, че първият съд правилно е определил вида и размера на наложеното наказА.е като е отчел всички налични смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, и е съобразил непълнолетната възраст на подсъдимия.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в жалбата и допълнението към нея, както и тези, изложени от стрА.те в съдебно заседА.е, и след като в съответствие с чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира, следното:

Воззивната жалба е подадена в срока по чл. 319 от НПК и от легитимирано лице, отговаря на изисквА.ята на чл. 320 от НПК, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана.

Пред настоящата съдебна инстанция не бе проведено съдебно следствие, респективно не бяха представени и събрА. нови доказателства и доказателствени средства. Въззивният съд изгради своите фактически и правни изводи изцяло на база на доказателствата, събрА. и проверени в хода на съдебното следствие пред първата съдебна инстанция, които намери за достатъчни по своя обем и категоричност, за да позволяват формиране на еднозначни изводи по фактите. Въззивният състав, след като подложи на анализ доказателствената съвкупност, не установи възможност въз основа на нея да бъдат направени съществено различни изводи относно фактите по делото, поради което споделя фактическите констатации на СРС. Въз основа на извършения собствен анализ на събрА.те доказателства, СГС приема за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият И. С. Р., роден на ****г. в гр. София, български граждА.н, средно образовА.е, не учи, не работи, с адрес; гр. София, „ул. ****; гр. София, ж.к.

„Студентски град“ бл. ****; гр. София, ул. ****, понастоящем се намира в Централен затвор – гр. София, с ЕГН *****.

В края на месец ноември 2018г. св. В. Р. и св. Р. С. наели под наем помещение, представляващо ателие №3, находящо се в гр. София, бул. „****“, на седми предпоследен етаж. Посоченото жилище се състояло от стая с кухненски бокс, от която през остъклена врата с ПВЦ дограма се излизало на тераса с парапет. Непосредствено от терасата започвал покрива на сградата, който бил с метална обшивка и под наклон на изкачване от жилището на свидетелите към прозореца на апартамента, разположен на горния етаж.

Точно над наетото от св. Р. и св. С. жилище било разположено ателие №7, което било обитавано от подс. И. С. Р. и неговата майка. Два-три дни след като се нанесли свидетелите Р. и С., подсъдимият започнал да се отбива до тяхното жилище под различни предлози, като всеки път му отварял вратата св. С., който винаги разговарял с него на входната врата, не го кА.л и не го допуснал да влиза във вътрешността на апартамента.

На 11.12.2018г. около 08:00 часа първи св. С. излязъл от процесното жилище, малко след него излязла и св. Р., за да отиде на работа, като при излизането си заключила входната врата на апартамента. В неустановен момент в интервала от 08:00 часа до 18:34 часа на 11.12.2018г. подс. Р. се спуснал по покрива, свързващ прозореца на неговото жилище с терасата на апартамента на свидетелите Р. и С., след което се хванал с ръка за парапета и се прехвърлил в терасата. Оттам подсъдимият се насочил към вратата на терасата, която била заключена. За да влезе в жилището на посочените свидетели подс. Р. използвал отвертка, която носил в себе си, както и силата на тялото си, като по този начин успял да размести горния и долния перваз и да отмести в долната част стъклопакета на вратата на терасата. След като влязъл в процесното жилище подсъдимият започнал да тършува, в резултат на което забравил носенената от него отвертка на леглото в стаята. При претърсването на апартамента подсъдимият отворил гардероба и взел от вътрешността му несесер, в който имало 800 щатски долара и 100 лева, собственост на св. Р.. След като взел парите подс. Р. излязал от апартамента през входната врата, която можела да се отключи от вътрешната страна. Подсъдимият се отдалечил от местопроизшествието, осъществил своя фактическа върху отнетите парични средства, а в последствие и се разпоредил с тях в своя полза.

В 18:34 часа на 11.12.2018г. св. Рапкова се прибрала в дома си и установила, че входната врата била отключена, а вратата на терасата била разбита. Свидетелката огледала жилището и установила, че липсват сумата от 800 щатски долара и 100 лева, която съхранявала в гардероба. Свидетелката незабавно позвънила на своя приятел – св. С. и му разказала в какво състояние е заварила дома им и установената от нея липса. Св. С. тръгнал към жилището им, като междуременно подал сигнал в

полицията. На място била изпратена следствено-оперативна група за оглед, с протокола за първото действие по разследването било образувано досъдебното производство по делото.

Вечерта на 11.12.2018 г. подс. Р. се настА.л в хотел „Аякс“, в гр. София, ж.к. Студентски град, с личната карта на св. А.А.Д.. На рецепцията бил обслужен от св. А.И., който не забелязал, че лицето, което се настанява му е предоставило чужда лична карта. По-късно в хотела при подсъдимия дошли и други момчета, които през цялата нощ влизали и излизали от стаята, в която се бил настА.л. Рано сутринта подсъдимият помолил по служебния мобилен телефон рецепциониста И. да му извика такси и когато пристигнало таксито рано сутринта напуснал хотела.

Съгласно заключението на СППЕ по отношение на подсъдимия Р. макар и непълнолетен към датата на деянието, той е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, като липсват основА.я да се приеме, че действията му са били мотивирА. от лекомислие и увлечение. Според вещите лица Р. може да участва във всички фази на наказателното производство и ако желае може да даде достоверни обяснения за случилото се.

От заключението на изготвената допълнителна оценителна експертиза се установява, че курсът на БНБ за щатски долар към 11.12.2018г. е бил 1,71881 и левовата равностойност на инкриминираната валута от 800 щатски долара и 100 лева е била в размер на 1475,05 лв., при минимална работна заплата към момента на деянието от 510 лв.

Така възприетата от въззивния съд фактическа обстановка по делото по съществото си кореспондира с установената и от първата инстанция. Фактическите констатации на първоинстанционния съд почиват на правилен анализ на доказателствения материал, като изводите му в тази насока се споделят изцяло и от въззивния състав.

Правилно в основата на фактическите си изводи районният съд е поставил показА.ята на свидетелите В. Р. и Р. С., отчитайки тяхната детайлност, последователност и съответствието им с писмените доказателства и доказателствени средства. Резонно първата инстанция е преценила същите като незаинтересовА. и лишени от съществени противоречия, които да разколебават тяхната достоверност. С оглед на това въззивният състав намира за неоснователни възраженията на защитата в тази насока. От показА.ята на св. Р. се установява предмета на престъплението, който е бил отнет от владението й, както и начина по който е оставила дома си след като излязла сутринта на процесната дата – заключена входна врата и затворена врата на терасата. Изложеното от св. Р. относно състоянието, в което е завирила жилището след като се прибрала от работа, а именно отключената входна врата, взломената врата към балкона, бъркотията в дома й, намерената на леглото чужда отвертка и отворените

врати на гардероба, от където са взети инкриминираните парични средства, намират подкрепа в изготвения по делото протокол за оглед на местопроизшествие. Настоящият състав ползва заявеното от св. С. при формиране на фактическите си изводи относно проявения от подсъдимия интерес към жилището им, доколкото последният няколко пъти посетил новите си съседни и разговарял със св. С. без преди това двамата да се познавали. Съдът кредитира и заявеното от свидетеля, че подс. Р. нито веднъж не е влизал в дома му, нито е посещавал терасата към жилището му, намирайки твърденията за логични и житейски правдоподобни с оглед обстоятелствата, че свидетелите съвсем скоро са се били нанесли в процесното жилище и не са познавали с подсъдимия.

Въззивният съд основава изводите си на приложените по делото протоколи за извършени огледи на местопроизшествие, вкл. и в дома на подсъдимия Р., обективизираните в тях. ПСД са извършени в присъствието на поемни лица и при спазване правилата на НПК. От протоколите за оглед и от приложените към тях снимки, се установява, че подсъдимият е имал възможност да се спусне по покрива на сградата от прозореца на жилището, което е обитавал към терасата, прилежаща към жилището на свидетелите Р. и С.. В подкрепа на този извод се явяват констатираните, в протокола от повторния оглед на място от 13.12.2018г., следи от обувки по ламаринената обшивка на покрива между металните орebrения на същия. Макар по делото да е останало недоказано, че следите по покрива са от обувки на подсъдимия, то същите се явяват пряка индиция, че някой се е движил по ламаринения покрив, именно между двете цитирани жилища, разположени едно под друга. Съпоставяйки този факт с несъмнено доказаните обективни находки по делото, отразени в заключението на изготвената дактилоскопна експертиза, че една от двете дактилоскопни следи, намерени и иззети от металния парапет на терасата на ателие №3 е от дясната длан на подс. Р., може да се направи категоричен извод, че именно подсъдимият е лицето, което е минало по покрива и е влязло в терасата към жилището на св. С. и св. Р.. От показанията на тези свидетели и от протокола за оглед от 11.12.2018г. се установяват следите от взлом по вратата на терасата на дома им, а от намерената и иззета отвертка се доказва начина и техническото средство, което е използвано за проникне в процесното жилище.

Въззивният състав кредитира показанията на св. И. и св. А.Д., дадени в хода на досъдебното производство и приобщени по надлежния процесуален ред, като подробни, логични и достоверни относно обстоятелствата, които са му станали известни. Въпреки изтъкнатите от първия съд лоши характеристични данни за св. Д., същите сами по себе си не са достатъчни, за да се осъмни съда в правдоподобността на изложеното от него. Напротив свидетелят добросъвестно и последователно излага в показанията си, че подсъдимият го е потърсил в дома му в процесната вечер, похвалил му се е, че разполага с много пари, като лично е видял, че същият има в себе си освен български лева и щатски долари. Св. Д. разкрива, че му е било известно, че

подсъдимият е извършвал кражби в миналото и по тази причина не е питал откъде разполага с толкова пари. Изложените от свидетеля обстоятелства, че именно на инкриминираната дата, подс. Р. е разполагал с пари във валутата на откраднатата от св. Р. сума, представляват косвени доказателства, че именно подсъдимият е автор на процесната кражба. Твърденията на св. Д., че е съдействал на подс. Р. да се настА. в хотел „Аякс“, в гр. София, като за извършването на регистрацията в хотела е предоставил своята лична карта, както и че в стаята на подсъдимия са присъствали и други лица, намират подкрепа в показА.ята на св. И., който в процесната вечер е работил на рецепцията на хотела. От показА.ята на св. Д. и св. И. се установява и начина по който подсъдимият се е разпоредил с инкриминираната парична сума.

Въззивният състав споделя изцяло, извършения от районния състав анализ на показА.ята на св. Х. и изведения въз основа на него извод, че изложеното от свидетелката в д.п. и в съдебното следствие представлява преразказ на факти и обстоятелства, станали й известни по служба от други лица и чрез извън процесуални средства. По тази причина правилно и мотивирано районният съд не е кредитирал показА.ята на свидетелката и от двете фази на наказателното производство.

Подобно на първоинстанционния съд настоящият състав не кредитира съдебно-оценителна експертиза, изготвена от вещото лице Д.К.-Н., доколкото в същата не е взет предвид курсът на БНБ за щатски долар към датата на деянието. Въззивният съд кредитира допълнителната СОЕ, като професионално и коректно изготвена, от която се установява, че към 11.12.2018г. курсът на БНБ за един щатски долар е 1,71881 лева, като сумата от равностойността на инкриминираната валута от 800 щатски долара и 100 лева, възлиза на 1475,05 лева, при минимална работна заплата за страната към момента на извършване на деянието от 510 лева.

Въззивният състав приема и заключението на изготвената по делото КСППЕ по отношение на подс. Р., като обоснована, изготвена от лица с нужните специални знА.я и отговаряща с необходимата прецизност на поставените въпроси.

Писмените доказателства и доказателствени средства по делото, които са относими към предмета на доказване и имат значение за изясняване на фактическата обстановка, бяха възприети от съда. При служебната проверка на изброените по-горе такива, съдът не откри да са допуснати съществени процесуални нарушения при събирането и изготвянето на същите, които да обосноват изключването им от доказателствения материал по делото. Освен това, те съответстват на свидетелските показА.я и служат за тяхна доказателствена проверка, като по този начин се затвърждават изводите относно стеклите се събития.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка първоинстанционният съд законосъобразно е приел, че подс. И. С. Р. е осъществил от обективна и субективна страна престъплението по чл.195,ал.1, т.3 и т.4 вр. чл.194, ал.1

вр. чл.63, ал.1, т.3.

От обективна страна подсъдимият Р. на 11.12.2018г. в интервала от 08:00 часа до 18:34 часа, в гр. София, бул. ****, като непълнолетен, но можещ да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, отнел чужди движими вещи – парична сума от 800 щатски долара и 100 лева, с обща равностойност на отнетите парични средства към момента на деянието в размер на 1475,05 лева, от владението на В. Р., без нейното съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои.

От обективна страна изпълнителното деяние е извършено чрез повреждане на преграда здраво направена за защита на имот – деецът разместил горен и долен перваз и отместил долната част на стъклопакета на балконската врата, което осъществява квалифициращия признак по чл. 195, ал. 1, т. 3 от НК. Това действие е необходима предпоставка за отнемането на инкриминираните вещи, предмет на престъплението.

Следващ квалифициращ признак на обективната страна на престъплението е използването от подсъдимия техническо средство – отвертка при преодоляването на балконската врата на жилището.

От субективна страна първата инстанция правилно е приела, че инкриминираното престъпление е извършено виновно, при форма на вината пряк умисъл. Действията на подс. Р. са извършени в последователност, която несъмнено установява, че в съзнА.ето му се е формирала представата, че отнема движими вещи, които не са негова собственост, че липсва съгласие на техния собственик за това отнемане и въпреки това, по неправомерен начин е прекъснал чуждата фактическа власт, установявайки свое владение върху тях, чрез повреждане на преграда, здраво направена за защита на имот и използвайки техническо средство. Налице е и специфичното за този вид престъпни посегателства намерение - за противозаконно присвояване на предмета на престъплението. То също е намерило своя обективен израз в действията на подсъдимия, който след деянието се е разпоредил с предмета на престъплението в свой интерес.

Настоящата инстанция намира, че деянието не е извършено от подсъдимия Р., поради увлечение или лекомислие. Безспорно подсъдимият е бил непълнолетен към момента на извършване на инкриминираното деяние, но от заключението на назначената комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на подсъдимия, се установява, че по време на инкриминираното деяние, подсъдимият Р. е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, като при извършване на процесното деяние, подсъдимият не е действал в състояние на лекомислие и увлечение.

Настоящата инстанция намира, че наложеното на подс. Р. наказА.е "лишаване от свобода" за срок от шест месеца, изпълнението на което на основА.е чл. 69, ал. 1, вр. чл. 66, ал. 1 НК е отложено за срок от две години е законосъобразно и справедливо.

Районният съд правилно и законосъобразно е приложил особените правила за непълнолетните и по-конкретно - разпоредбите, касаещи извършване на редукцията на предвидените в закона наказания, доколкото подс. Р. е бил непълнолетен към датата на деянието. Проверявайки съд е отчетел правилно като смекчаващи отговорността обстоятелства младата възраст на дееца, заложен родителски контрол над него и немалкия период от време от извършване на деянието до постановяването на присъдата. Като отегчаващи отговорността обстоятелства въззивният съд намира лошите характеристични данни за лицето, спрямо същия са налагани множество възпитателни мерки, преди процесния случай, които не са постигнали ефекта си за поправяне и превъзпитаване на дееца. С оглед на изложеното законосъобразно районният съд е определил наказание „лишаване от свобода“ при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства в размер близък до минималния, предвиден за съответното престъпление след извършената редукция по реда на чл. 63, ал. 1 от НК.

Въззивният съд подобно на първоинстанционния състав счита, че в случая са налице предвидените в закона основания за приложение на чл. 69, ал. 1 вр. чл. 66, ал. 1 НК, като отлагането изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години в необходимата степен би осъществило адекватното и достатъчно интензивно репресивно и възпитателно-поправително действие върху подсъдимия.

С оглед изхода на делото правилно и законосъобразно районният съд е възложил в тежест на подсъдимия направените по делото разноси.

С оглед изложените съображения, и като не констатира неправилно приложение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост, въззивният съд счита, че обжалваната присъда следва да бъде потвърдена, а жалбата следва да се остави без уважение.

Предвид гореизложеното и на основание чл.334, т.6 вр. чл.338 от НПК съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 21.11.2023г. по нощ №1249/2021г. на СРС, НО, 19 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____